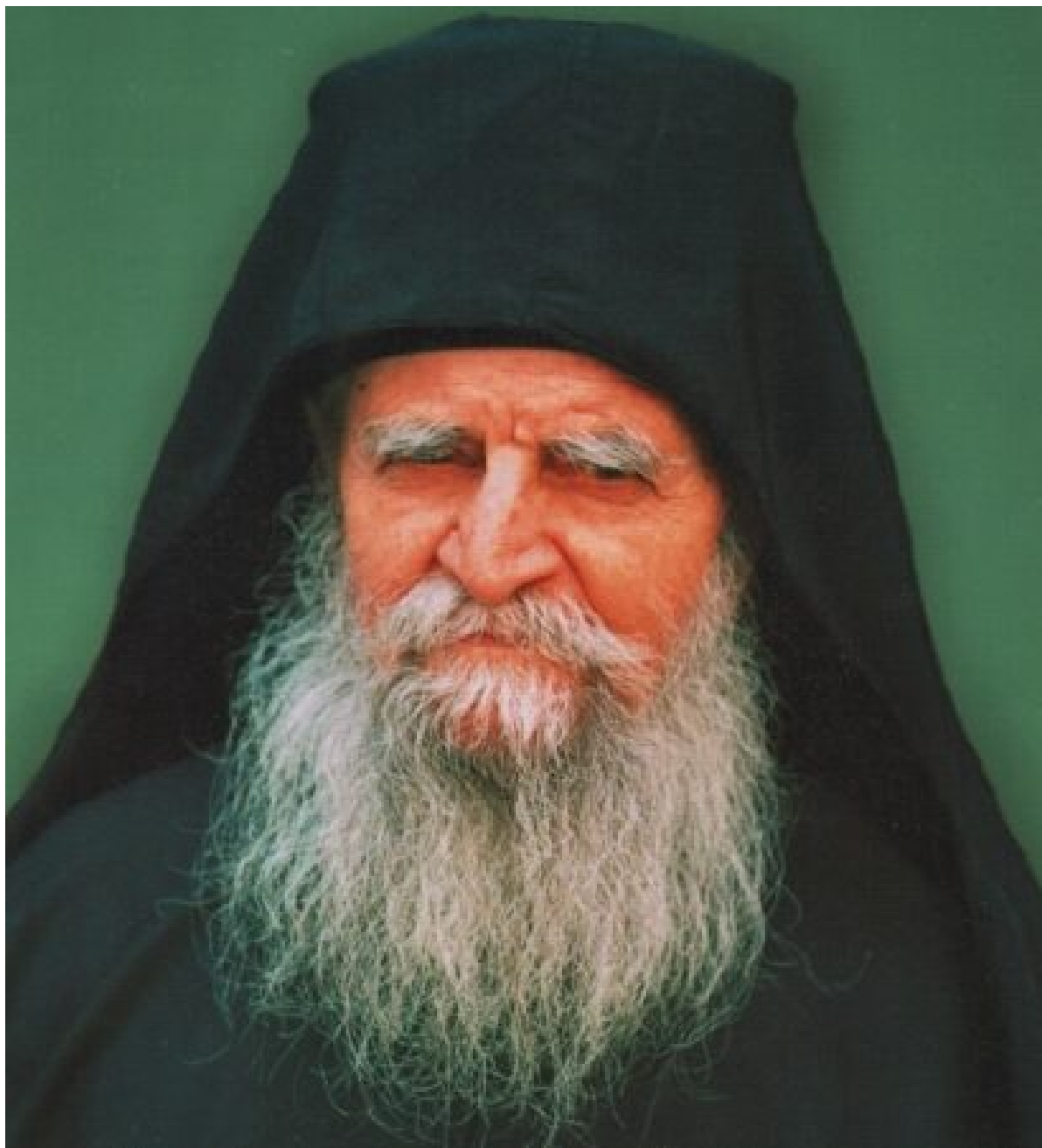

25 Αυγούστου 2021

Παπά-Χαράλαμπος: Άνοιξε μέσα στην καρδιά μου μία ειρήνη, σε ανέκφραστο βαθμό!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Γέροντας, Ιερομόναχος, π. Χαράλαμπος Διονυσιάτης, Προηγούμενος Ιεράς Μονής Διονυσίου Αγίου Όρους.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Αφηγείται ο Γέροντας, π. Χαράλαμπος Διονυσιάτης, Προηγούμενος Ιεράς Μονής Διονυσίου Αγίου Όρους]:

Κάναμε πολλές ώρες προσευχή, τότε όταν ήμασταν κοντά εις τον Γέροντα Ιωσήφ [νυν όσιο Ιωσήφ Ησυχαστή], και τα πρώτα χρόνια κατόπιν, μετά την κοίμηση του Γέροντος [το 1959], και πολύ χάριν μας έδιδε ο Κύριος, δι' ευχών του Γέροντος.

Έκανα 6-8 ή και 10 ώρες ενίοτε προσευχή όρθιος.

Μερικές φορές μου έρχονταν πολύ κούραση, και αισθανόμouνα άσχημα. Άλλοτε

έρχονταν αμέλεια κλπ. Τότε έλεγα εις τον εαυτόν μου: «Άρρωστος δεν είσαι, έφαγες και ήπιες νερό.

Λοιπόν εδώ θα αγωνιστείς. Θα πεθάνεις εδώ προσευχόμενος. Δεν υποχωρούσα.

Και μετ' λίγη ώραν, έρχονταν τέτοια ειρήνη και μακαριότης, που επί τέσσερις ώρες, νόμιζα ότι δεν πατούσα στην γη νόμιζα, ότι 4-5 ώρες ήσαν 10 λεπτά.

Την εποχή εκείνη, είχα πολλές καταστάσεις ο Θεός μου είχε δώσει πολύ χάριν.

Ειρήνη με ειρήνη έχει διαφορά. Υπάρχει τεράστια διαφορά, από την ειρήνη που δίδει ο Θεός.

Έτσι κάποτε προσευχόμενος, πλησίον του παραθύρου του κελιού μου, αισθάνθηκα ένα πράγμα, που δεν μπορεί να το έκφραση κανείς.

Εκεί που προσευχόμουν, ακούω ξαφνικά μία βοή. Αι αισθήσεις μου αι εξωτερικαί κόπηκαν και άνοιξε μέσα στην καρδιά μου μία ειρήνη, σε ανέκφραστο βαθμό. Δεν μπορούσα να κουνηθώ.

Μία ανέκφραστος γλυκύτης, γαλήνη, ειρήνη.

Δεν περιγράφεται, αισθανόμουνα παράδεισο μέσα μου.

Αυτό ίσως κράτησε μια ώρα κατόπιν υποχώρησε. Κάτι όμως έμεινε μέσα μου. Βεβαίως ελάχιστο πράγμα παρέμεινε. Και έκτοτε, ότι και αν συνέβαινε οιανδήποτε φροντίδα, ταραχή, πειρασμός κλπ η ειρήνη μέσα μου δεν έφευγε.

Όταν έφυγε εκείνη η μεγάλη και ανέκφραστος ειρήνη έκλαιγα φώναζα: «Τι ήτανε αυτό - τι ήτανε αυτό; Θεέ μου έλεγα αυτή ήτανε η ειρήνη που έδωσες στους άγιους Αποστόλους: Την Ειρήνη την Εμήν δίδωμι υμίν. Δεν μπορούσα να βαστάξω» έκλαιγα - έκλαιγα. Τι ήτανε αυτό, Θεέ μου»!

Απόσπασμα από το περιοδικό «Όσιος Φιλόθεος της Πάρου», τεύχος 9, Σεπτέμβριος - Δεκέμβριος, 2003.

<https://bit.ly/3jecHXK>